

1701.

1. Repinus, Paul. Alb : De societatis nuptialis in statu integrabilitate necessitate
2. Halbermann, Christ. Bittereus : De formulio
juramentorum Indicorum.
3. Muellerus, Caspar. Matthaei : De nuptiis
4. Muellerus, Casp. Matthaei : De origine nobis Mecklenburgica.
5. Muellerus, Casp. Matthaei : De sponsalibus nunc
heribus contractis
6. Schaperus, Jakobus Ernestus : Proprium in ang-
doratione phaenomeni, qui fit, quod nos patres
interius locorum intercapitale dimidi simus va-
nulus affici facant ?, quo ad solennia Poch-
ralia Thamni Brandtii iuritat.
7. Schaperus, Jakobus Ernestus : De variolis
8. Schaperus, Jakobus Ernestus : De obesitate nimia.

1704

G. Schaeppferus, Thesaurus tractus : De officio praefecti
castelli et extrema obligati

10⁹ = Schaeppferus, Tractus : De Differine instrumentis
torum. 2 Sept. 1704 - 1718

11. Henr. Muller : Programma, quo ad solemnia Pectoralia
Conradi Stein invitata.

1705.

1. Muellerus, Corpus Matthei : De Demonstracione en-
tis in defectis

2⁴ = Schaeppfer, Th. Tractus : De ratione superiori
- - 2 Sept. 1702 - 1747

3. Schaeppferus, Th. Tractus : De aperiitoriae regali

G. Schaeppferus, Th. Tractus : De repetendo testium
examine.

1706.

1. Schaeppferus, Thes. Tractus : In commento
falso ut licet ad fallendum testimoni?

1703.

- lects 2. Stein, Matthaeus : *pros. pro. preceam i. Programma,
quod ad solennia Doctoralia Christi. Baptis. Huone
magistri invitatis.*
3. Stein, Matthaeus : *de dimensionibus jāres ciuiles
et Hambergensis in contractibus*
4. Stein, Matthaeus : *de avaracione causae.*

737.

464

12.

Q. D. B. V.

NUPTIAS

PER
THESES CONTROVERSAS

MAGNIFICI ICTORUM ORDINIS

CONSENSU

PRÄSIDE

VIRO

CONSULTISSIMO AMPLISSIMO ATQ;
EXCELLENTISSIMO

DN. CASP. MATTH.
MÜLLERO,

J. U. D. ET INSTITUTIONUM P. P. DUCALI
ORDINARIO

DN. PATRONO, HOSPITE AC PRÆCEPTORE,
AD CINERES USQUE DEVENERANDO,

IN AUDITORIO MAJORI

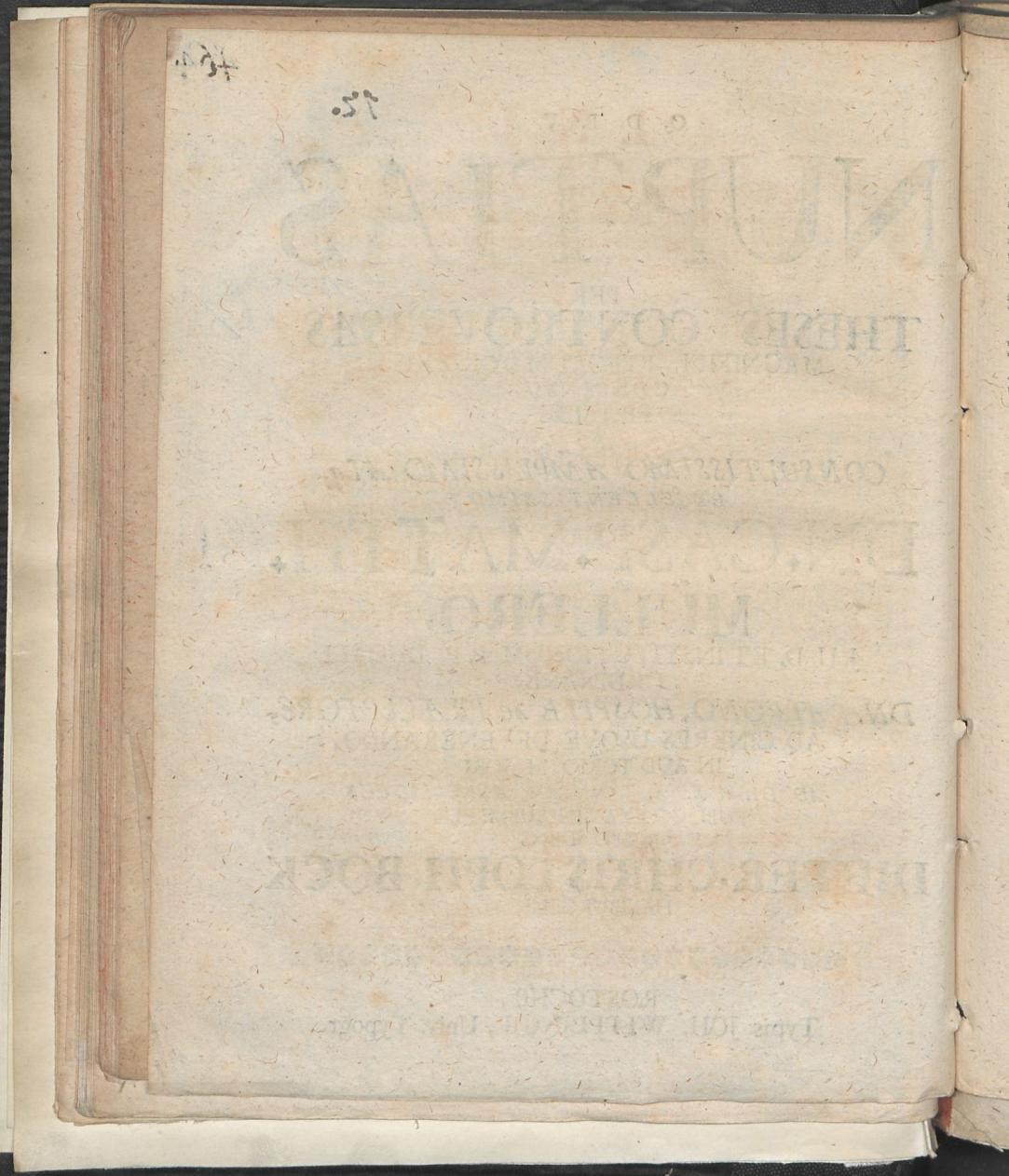
AD DIEM XXIX. JANUARII ANNO MDCCI
PUBLICO EXAMINI SUBMITTIT
RESPONDENS

DIETER. CHRISTOPH. BOCK
HAMBURGENS.

1701,3

ROSTOCHII,
Typis JOH. WEPPLINGII, Univ. Typogr.

I. N. J.
TH. 1.

Uptiæ sunt viri ac mulieris conjunctio
individuæ vitæ consuetudinē continens
§. 1. J. de patr. pot. paulo aliter qvamvis
eodem sensu definit I Cetus in L 1. ff. de nupt.

Th. 2.

Benedictio sacerdotalis non reqviri-
tur ad essentiam matrimonii, hinc liberi
ante eam nati patri ut legitimi succedunt,
etiam in feudo,

Th. 3.

Polygamia simultanea est prohibita hodie sub pœna capi-
tis, si dolosa & coniunctimata art. 121. C. C. qvamvis in Testam:
Veteri non fuerit præcisè prohibita Osiand. ad Grot. L. 2. c. 5 §. 9.
cum nec contra Jus naturæ sit vid. Grot. de Jure B. & P. L. 2. c. 5. §. 9.
n. 11. polygamia verò successiva est permissa vid. Epist. ad Rom.
7. v. 2. & 3. ut nec promissio perpetuæ viduitatis valeat. L. 1. &
2. C. de ind. cl. vid: licet jurata Carpz. in Jpr. Conf. 2. def. 172.
qvamvis nec desint pœnæ secundarum nuptiarum jure Civi-
li statutæ v. L. 3. C. de secund. nupt. Aut. uxore C. cod. qvæ
qvatenus favorem liberorum concernant, nec hodie sublatæ.
Mev. ad Jus. Lub. p. 2. tit. 2. art. 28. n. 30.

Th. 4.

Nuptias contrahunt etiam senes cum juvencula qvam-
vis Stryk. ad Jus. Eccl. Br. L. 2. c. 17. §. 1. non tamen impotentes,
impotentia enim facit matrimonium esse ipso jure nullum,
si tamen persona qvædam scienter impotenti se jungat, valet
Brun. 4. L. 2. c. 17. §. 2. ibique Stryk. in not.

Th. 5.

Reqviritur tamen non tantum contrahentium consensus,
quem vitiat (1) error circa substancialia, qvorum etiam re-

A2

fertur

fertur error circa virginitatem, utut dissent. Br. in J. Eccl. L.
2.c.17, §.25. (2.) vis & metus, non vanus, sed pro qualita-
te persona determinandus (3) dolus, ut si persona alia,
pro alia substituatur. Jacob, cuius mentio fit in S. S. reti-
nuit per misericordiam, qvam repudiare poterat per ju-
stitiam, Osiand. in not. ad Grot. L. 2.c.5. §. 14.n.4. sed & con-
sensus parentum, omni jure. Coth. v. 1. Conf. I.n.156. hodie eti-
am matris. Defectum consensus patris supplet aliquando Ma-
gistratus L. 19. ff: de nupt.

Th. 6.

Non sufficit autem consensus parentum; sed necessum
est porro, ut secundum præcepta LL. coeant pr. J. de nupt.
violent hæc, qvi contra prohibitionem le matrimonio jun-
gunt, prohibentur vero jungi vel ob consanguinitatem, vel
ob affinitatem, vel aliam qvandam causam civilem, illa et-
iam civilis orta (1) ex eo qvod quis alterum ex sacro fonte le-
vaverit 1.c. X. de cognat. spirit. matrimonium olim vitiabat,
hodie secus Carpz. 2.d. 14. (2) adoptione, qvæ hodienum nupti-
as impedi, qvamvis dispensari possit juxta D.D. Stryk. adjus-
Eccl. Br. L. 2.c.16. §.19.

Th. 7.

Ob cognitionem veram autem & naturalem, prohibi-
tiones oriuntur vel ex Jure divino vel humano, prohibiti-
ones juris divini habentur Lev. 18. qvæ qvidem omnes sunt
morales Vin. ad §. 6. J. de nupt. n.6. qvamvis non omnes na-
urales Stryk. d. c.16. §.27.

Th. 8.

Prohibentur nuptiae in primo gradu linea collateralis & qva-
lis, & in secundo linea inæqualis, nec hic dispensatur, qvamvis
hic non desint qvi dissentiant qvoad posterius v. elegans Resp.
J.Ctorum Heli. st. apud Stryck, in not. ad Jus Eccl. Brunn.
L. 2. c. 16.

Th. 9.

et cetera multo p. suis in sicut locis iuxta (1) mutatis
varietatibus

2A

Th. 9.

Nec attenditur hic, utrum uno; an duplice vinculo
conjuncti (voll oder halb Brüder oder Schwestern) *Lev. 18. v. 9.*
nam in matrimonio libet tantum proximitas sanguinis atten-
ditur: ex qua eadem ratione etiam quae ex fornicatione aut
alio concubitu illegitimo ortae consanguinitas nuptias impe-
dit, nam & is, qui adhaeret meretrici est unum corpus cum ea
I. ad Cor. 6. v. 16.

Th. 10.

Etiam imperfecta affinitas nuptias impedit, unde non po-
test quis ducere defuncti fratri sponsam qua de re elegan-
tissimum extat Resp. venerandae Facult. Theol. hujus Acade-
miae ap. Georg. Dedecken. *Vol. 3, Conf. Theol.* Ubi inter alia: *Wir*
halten dafür / dass für Gott kein Unterschied sei/ so viel die
Natur/ Wesen und Eigenschaft des Ehestandes betrifft/ in-
ter matrimonium inchoatum & consummatum : quamvis
dispensationem praxis admittat de qua Carpz. L. 2: def. 121,
an vero per dispensationem conscientiae per omnia consula-
tur nostrum non est exponere, v. B. D. Mulleri Tr. von un-
gerahnter Ehe p. m. 99.

Th. 11.

Propter affinitatem perfectam prohibentur nuptiae cum
defunctae uxoris sororis nepte, seu propatrii vidua, quem
tamen casum dispensabilem esse putamus vid. Resp. J. Cto-
rum Francof. ap: Excell. Dn. Stryk. *ad Jus Eccl. Brunnenm.* *L.*
2. c. 16. §. 21. Mer. p. 3. dec. 99. in primis si res non ampli-
us integra.

Th. 12.

Nec minus nuptiae prohibitae sunt cum vitrii vidua
L. Uxorem ff. de Ritu nupt. & quamvis Jure Can. in secundo ge-
nere nuptiae permittantur, ob respectum tamen parentelae
qui in secundo genere adhuc attenditur Hopp. ad pr. J. de

A 3

nupt.

Nupt. §. 22. & honestatem rectius prohibentur: An dispensationi locus sit dubitatur? eam Consistoria Augustanae Confessionis concedere plurimis Facultatum Theologorum Responsis firmare inititur Carpz. L. 2. def. 119. n. 10. qvamvis non desit quod hic reponi possit. vid. qvæ hac de re scripsit Dni. Præsidis Dn. Parenz nunc pie defunctus in tract. Bon ungerahener Ehe p. m. 53.

Th. 13.

De matrimonio cum uxoris defunctæ sorore nil dicimus extant hoc de casu plurima typis expressa add. Tr. modo alleg. von ungerahener Ehe p. 27. & seq. de matrimonio cum uxoris sororis filia dicimus illicitum hoc esse, dispensationem concessit Facultas Juridicae Francof. & Theologica Regiomontana Dn. Stryk. ad J. E. Br. L. 2. c. 26. b. B. D. D. Müller. d. tr. p. m. 55.

Th. 14.

Non tamen nuptiæ prohibentur mit des Brudern Tochter Manns ergo respectus enim parentelæ in linea collateralis in secundo genere non attenditur Ez. 22. 74. n. 44. & 14.

Th. 15.

Matrimonium cum defunctæ uxoris fratri vidua de jure subsistit, qvamvis dissentiat Carpz. L. 2. d. 102. idem de matrimonio cum sororis mariti uxore.

Th. 16.

Inæqualitas status & dignitas non vitiat matrimonium, exempla varia personarum illustrium, qvæ ignobilibus per matrimonium se junxerunt, recenset Myler ab Ehrenbach. in Gamol. princ. imp. c. 5. unde postea ortum matrimonium ad Morganaticam, quod verum est matrimonium

monium uti præter Myler. c. 6. §. 16. defendit Stryk. In E.
J. F. c. 7. qu. 7.

Th. 17.

Quid ob adulterium solvatur ipsum vinculum matrimoniale, ut ad alia vota parti innocentia transire liceat, dubium non est, sed id ad adulterium ab uxore commissum restringit Illustr. D. Stryk in Tr. de diff. spons. S. 5. §. 7, secus si à marito, quod tamen quoad Jus tantum divinum procedere docet, aliud quoad leges humanas, sicuti præjudicio id ibidem confirmat.

Th. 18.

Forma adulterii consistit in immissione semenis, unde non sufficit si in ipso actu venereo cum alterius uxore maritus deprehendatur Czov. qv. 61. n. 2. quoad pœnam nempe ordinariam Zanger. de Tort. c. 2. n. 220. Extraordinariam tamen pœnam non effugiet, sic quod ut ad dissolutionem matrimoniī agi possit, sufficiet adulterium præsumtivē probari v gr. quod uxor absente marito alium in lectum suum receperit vid. præjud. ap. D.D.Stryk. d. 8. 5. §. 3.

Th. 19.

Imo si à viro osculum luxuriosum cum lascivioribus amplexibus, positione brachii ad collum, ac mammillarum tactu datum sit alienæ uxori non resistenti & quidem in locis secretis, ad carnalem commixtionem aptis verba sunt Czovii P. 2. q. 60. n. 27. ad separationem thorri agi posse probat Farinac. Op. Crim. Qv. 136. n. 203.

Th. 20.

Desertio est justa causa dissolvendi matrimonium non obstante textu Matib. 5. & aliis rationibus de quibus data occasione in conflictu.

Th. 21.

Deseruisse autem videtur etiam illa quæ in eodem
cum

cum marito loco qvidem manet, sed debitum denegat
conjugale vid. Dedeken vol. 3. Cons. Theol. S. 3. n. 15. Sed
ne ita mariti forte pertensa uxordum alium querit mari-
tum, intentionem obtineat suam, vel contra, solet re-
fractariæ parti poena imponi relegationis Nicol. in tr.
de Rep. & divort. P. 2. c. 2. n. 65.

Th. 22.

Quæ propter mortem mariti dissolutionem petit, pro-
bare eam debet, regulariter per duos testes Carpz. p. 1. C. 16.
d. 37. fine quo ad secunda vota transire non licet, etiam si ma-
ritus in captivitate sit & spes revertendi deficiat, id enim æ-
quo animo ferre debet tanquam malum superveniens.

Th. 23.

Impotentia matrimonium facit nullum, non tan-
tum absoluta, sed & respectiva, casum vid. apud Stryk ad
J. Eccl. Br. 1. 2. c. 17. S. 7. idem de muliere nimis arcta,
quod si tamen haec post separationem alteri cui magis apta,
juncta, & per frequentem concubitum etiam primo apta
esse coepit, non tenetur hic eam recipere.

Th. 24.

Virgo nimis arcta non tenetur pati remedium inci-
sionis, cuius mentio fit in cap. 6. X. de frig.

Th. 25.

Sed haec intelligenda sunt de impotentia præcedente,
secus si superveniens, maleficatam seu ligaturis magicis
queritam, præcedentem potius existimamus propter
quod autem 27. qu. 2. quam supervenientem ut ut posterius
placeat Carpz. L. 2. def. 202. n. 8. & seq.

os(O)so

ULB Halle
005 703 786

3

P. D. B. V.

12.

464

NUPTIAS

PER
THESES CONTROVERSAS
MAGNIFICI ICTORUM ORDINIS
CONSENSU
PRÆSIDE
VIRO

CONSULTISSIMO AMPLISSIMO ATq;
EXCELLENTISSIMO

DN.CASP.MATTH.
MÜLLERO,

J. U. D. ET INSTITUTIONUM P. P. DUCALI
ORDINARIO

DN. PATRONO, HOSPITE ac PRÆCEPTORE,
AD CINERES USQUE DEVENERANDO,
IN AUDITORIO MAJORI
AD DIEM XXIX. JANUARIH ANNO MDCCI
PUBLICO EXAMINI SUBMITTIT
RESPONDENS

DIETER.CHRISTOPH.BOCK
HAMBURGENS.

ROSTOCHII,
Typis JOH. WEPPLINGII, Univ. Typogr.